

'K ZAG TWEE BEREN ...

Eerlijk gezegd, ik was wel een beetje in mijn wiek geschoten. Ik, de mascotte van de Bank - en Personeelsflitsen, moest het afleggen tegen zo'n, zo'n ... zo'n ongelikte beer. Wees nu zelf eens eerlijk, ik had toch beter gestaan met het rode "BR" - truitje. De natuur ligt mij toch beter dan dat ze een plompe beer ligt, die met zijn overgrote poten alles kapottrapt. Een ware vernedering voor moeder aarde en voor iedereen die in de weer is om haar te beschermen. Wat is er nu speciaal aan een beer. Heeft er iemand in ons landeke een beer als huisdier? Wees gerust, ik ken er geen enkele. Waarom zal je vragen ..., wel, een beer wil geen pootjes geven, een beer gaat niet om de krant, een beer neemt baasje niet mee uit wandelen. Zo kan ik nog duizenden voorbeelden aanhalen. Je kan een beer wel lief voorstellen, zoals in het liedje " 'k zag twee beren broodjes smeren." Maar zo'n banaliteiten gelooft toch niemand meer! Een beer die broodjes smeert, vergeet het maar. Hij kan nog geen familiepak boter openmaken op een ordentelijke manier, laat staan, die boter op een smakelijke manier op een stuk brood krijgen. Dus neem maar van mij aan dat het wassen en strijken uit het liedje ook volkomen uit de lucht is gegrepen. Een hond valt af te richten. Een hond maakt het zijn baas behaaglijk. Als ik maar eens wist wie een beer heeft uitgekozen, om de aandacht van de kinderen te trekken, ik zou hem ... Het woordenboek schrijft letterlijk over een beer: "soort roofdier, lees goed roof-dier, (en dat moet het kindvriendelijke van de Bank weerspiegelen) lomp mens, (stel je voor!)" .Iedereen gebruikt toch grove taal als het over een beer gaat. Ze hebben het over een "ongelikte beer", voor iemand die geen manieren heeft. Een flink doorgedroeide man noemt men een "beer van een vent". Iemand met grote handen heeft "berepoten" en iemand met een grote honger heeft "brehonger". Als iemand zenuwachtig rondloopt, dan loopt hij te "ljsberen". Ook de spreuken die iets over beren vertellen zijn niet mals voor het beest, want "een beer op sokken" is een ruig iemand en "op de beer" kopen is gelijk aan op de pof kopen. "Verkoop nooit het vel van de beer, eer hij geschoten is" zegt toch zeker genoeg over de reputatie van dat logge dier. Als het een weertje is waar niemand wil doorgaan, dan spreken ze van een "bereweer" en de put waar de grootste stank uitkomt is een "beerput". (Of heeft dat er niets mee te maken?) Zo'n schepsel moet nu de kinderen aanzetten om te sparen. Ik kon het niet geloven dat iemand zulk een stom idee kon hebben. Een kind moet maar aan het dier denken of het geeft al zijn spaarcentjes uit aan het snelste brommertje dat er te kopen valt om er zo vlug mogelijk vandoor te kunnen gaan. Stel je daarbij eens voor dat op de affiches evengoed een foto van mijzelf had kunnen staan. Een foto waarop ik een groot been aan het verstoppen ben onder de aarde. Dat is een voorbeeld voor de kinderen! Of beter nog. Een foto waarop ik kordaat een halve portie hondebrokken bewaar tot slechtere tijden. (Het zou wel moeilijk zijn, om mij daartoe te bewegen, maar voor de publiciteit doe ik wel een verstervingske hoor!) Ik zag al een grote straataffiche met mezelf erop, op mijn achterpoten staande en leunend met mijn linkerschouder tegen een plakaat met het embleem van de bank erop en met in mijn rechterpoot het spaarcertificaat. Zulke dingen spreken de kinderen aan! Probeer dat maar eens van een beer gedaan te krijgen ... en moest je hem dan toch zover krijgen, dan vergaat het spaarcertificaat in het niet in zijn plompe poten. Een hond is al zover geciviliseerd dat zulke handelingen niet meer opvallen, maar als ze een beer rare dingen laten doen... ze kunnen nog miserie krijgen met de dierenbescherming. Als ik me niet vergis, dan zijn beren een beschermd diersoort. Ik kon gewoonweg de keuze niet begrijpen, tot op de dag dat baasje thuiskwam van een vergadering in het hoofdkwartier. Daar had hij alle details gehoord over de campagne met dat fameuze "knuffelbeertje" en erger nog, hij leek zeer enthousiast. Hij kwam beladen met allerhande publiciteitsmateriaal de kamer binnen en liet daarbij een bruin balletje vallen. Echt iets voor mij dacht ik. Ik greep het balletje in mijn bakkes en smeed het enkele meters verderop om er terug achteraan te hollen en het weer weg te smijten. Baasje was zo druk in de weer dat hij niet op mij lette. Zo kon ik me een tijdlang met "het ding" amuseren. Als het etenstijd gekomen was, dumpte ik

mijn speelgoed in mijn mand en genoot ik met volle teugen van een lekkere maaltijd. Ik had ondertussen al in de gaten dat baasje naar iets op zoek was, maar hoe kon ik weten wat hij precies zocht. Terug in mijn mand aangekomen, bemerkte ik echter aan het balletje een leuk snoetje. Eerlijk, het balletje keek mij vriendelijk aan. Maar ... dan ben je "Beertje Knuffel"? Je ziet er heel wat liever uit dan dat ik mij had voorgesteld. Je hebt zo'n lieve ogen en zo'n zachte huid. Even speet het me zelfs dat het "maar" een beertje was en geen hondeteefje. Die fonkelende oogjes bleven mij maar aanstaren. Fier stak het beestje zijn dikke buik vooruit, zodat ik heel duidelijk het embleem van de bank kon zien : een koddig zicht. Dat beertje zal wel de hartjes van alle kinderen veroveren. Ikzelf werd er in ieder geval al een beetje verliefd op. Die fluwelen vacht deed mij automatisch terugdenken aan de zachte pels van mijn moeke, toen ik nog als kleine puppie dicht bij haar bescherming zocht. Zodra ik Beertje Knuffel persoonlijk had leren kennen speet het me dat ik me zo over zijn soortgenoten had uitgelaten. Het liefst was ik in een hazewind veranderd, zodat ik het hazepad kon kiezen, maar ik bleef als genageld bij het beertje staan en probeerde mijn snoet in de mooiste lachstand te zetten. "Ach, daar ligt het !" hoorde ik baasje plots roepen. Dat deed mij tot de werkelijkheid terug keren maar onderwijl nam hij het beertje mee uit mijn mand. Fel protesterend liep ik hem achterna maar baasje was onwrikbaar en installeerde het beertje op een goed zichtbare plaats aan het loket in de bank. Nog even deed ik een poging om mijn nieuwe vriendje terug te krijgen, maar baasje jaagde mij kordaat uit de omgeving. Gelukkig kreeg ik nog juist de tijd om een "Beertje Knuffel" klever mee te grissen, die ik alvast op de mooiste plaats in mijn mand heb opgehangen. Er zit mij niets anders op dan ook maar 30.000 fr te sparen om mijn vriendje terug te krijgen, maar hoe kan een hond nu aan geld geraken ? Misschien heeft Beertje Knuffel een partner nodig als het zijn vele promotiewerk niet meer aankan en wordt ik dan aangenomen om een duo te vormen ... als jullie maar die lelijke woorden verstoppen, die ik over beren heb gezegd.

Vele groeten.

BOOTSMAN-KNUFFEL